

at Oppositionen havde Ret i denne Henseende og højede omsider af. Saa den Svingning, der er flet i Folketinget af Regeringspartiet — jeg kan vel kalde det venstre Fløj, har svækket Demokratiet's Stilling i denne Sag overordentlig væsentligt.

Sluttelig skal jeg gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Da jeg ved Begyndelsen af denne Forhandling havde Ordet, kom jeg til at tale om det ærede Medlems Genganger, og det ærede Medlem benyttede saa Lejligheden forleden Dag til at meddele mig, at ikke han havde forstaaet, hvad jeg mente dermed, at det høje Ting ikke heller havde det, og at jeg vist nok selv næppe havde forstaaet det. I sidstnævnte Henseende kan jeg dog berolige det ærede Medlem. Tanken er i og for sig ikke original eller ny, den er i Virkeligheden saa overordentlig kendt i scenisk Fremstilling, og det fra Arils Tid endogsaa, saa jeg forstod saa overordentlig godt, hvad jeg mente med min Udtalelse. Naar jeg talte om det ærede Medlems Genganger, vil jeg først bemærke, at jeg ikke agtede at træffe ham personlig i mindste Maade; det var det ærede Medlems politiske Personlighed, jeg tog Sigte paa, det følger af sig selv. Det er jo dog givet, at det ærede Medlem i politisk Henseende har været noget andet i tidligere Aar, end han er nu. Gaa vi en 10—12 Aar tilbage, finde vi det ærede Medlem i Oppositionens Række. Den Vej, som det ærede Medlem har tilbagelagt i Løbet af de sidste 10—12 Aar, er betegnet ved en hel Bunte af forladte Standpunkter, derom kan der næppe være nogen Tvivl. Nu, jeg siger ikke, det ærede Medlem har gjort noget galt deri, det kan være berettiget at slette Standpunkt, denne Ret maa vi i Virkeligheden have alle. Komme vi til det Standpunkt, at vi indse: ja, vi have i det hele taget opfattet et eller andet Forhold forkert i de tidligere Aar og have derfor stillet os forkert dertil — nu vel, saa er det en ligesvem uafviselig Bligt at vende. Jeg har derfor ikke villet bebrejde det ærede Medlem noget, jeg har bare villet pege paa en Kendsgerning. Jeg tænkte mig ved dette „Genganger“ simpelthen dette: Jeg tænkte mig det ærede Medlem saaledes som han var den Gang, ikke just af Ydre, men i politisk Henseende, med den politiske Opfattelse, han da havde, med de Dyster, de Forhaabninger, de Stemninger, som samlede sig om denne Opfattelse, og jeg tænkte mig da, at det ærede Medlem, saaledes som han var den Gang, pludselig kunde komme her ind i Salen — naar man har lidt Fantasi,

kan man nok gøre det — under denne Debat og deltage i Diskussionen, og det ærede Medlems Genganger vilde saa naturligvis have et ganske andet Standpunkt end det ærede Medlem selv. Gengangeren vilde staa paa vor Side, og det ærede Medlem kom saa i den pinlige Stilling at skulle vende sine Vaaben i en vis Forstand mod sig selv. Der var saaledes egentlig god Mening i selve Tanken, og bebrejde mig, at jeg egentlig vist nok flet ikke har ment noget dermed, er ganske uberettiget. Det ærede Medlem tog ogsaa fejl i et andet Punkt. Jeg talte ikke om Gengangerbrevet og andet slegt, jeg talte om et Bærf af Baggelsen, nemlig en Digning fra Aaret 1807 eller saadant, der hedder „Gengangeren og han selv eller Baggelsen over Baggelsen.“ Gengangerbrevene omtalte jeg ikke med et Ord.

Første Viceformand (S. E. Christensen): Det ærede Medlem bekræfter sig længere med dette Tema end ønskeligt.

Guldbrandsen: Nat, jeg skal ogsaa bryde af, men jeg maa vel nok tilføje endnu en lille Bemærkning. Thi dette at forandre Standpunkt vil den højtærede Formand vel tillade mig at betragte som hørende ind under Spørgsmaalet her. Det ærede Medlem kom blandt andet — det var Indledningen til at henvende en Smule syndig Bemærkning til mig personlig — til at citere et gammelt Ord, der skal hedde: Den, der ser sin egen Genganger, maa dø. Jeg har nu ikke hørt dette Ord ganske i den Form, og i alt Fald er den ganske urigtig, for det hedder: Den, der ser sin Følge, skal dø. Men det er noget ganske andet end Genganger. Og naar jeg saa har rettet det, og naar det ærede Medlem saaledes netop i Udgangspunktet har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse, vil selvfølgelig ogsaa, hvad der er bygget derpaa, ramle sammen af sig selv. Jeg skal saa sluttelig anbefale det høje Ting at stemme for Mindretallet's Endringsforslag, der gaar ud paa Oprettelsen af 137 Kredse.

Lauridsen: Jeg maa beklage, at jeg ikke fik Ordet, forinden Forhandlingen om Dagsordenen blev affaaeren paa den bekendte Maade. Ved Anvendelsen af den parlamentariske Magt, over hvilken dette Tings Fler-tal jo til enhver Tid er Herre, berøvede man mig Udgangen til at udtale mig saa udførlig og saa grundigt, som jeg fra Begyndelsen af havde lyst og, efter Opfordring fra flere Sider, ogsaa havde haft Anledning